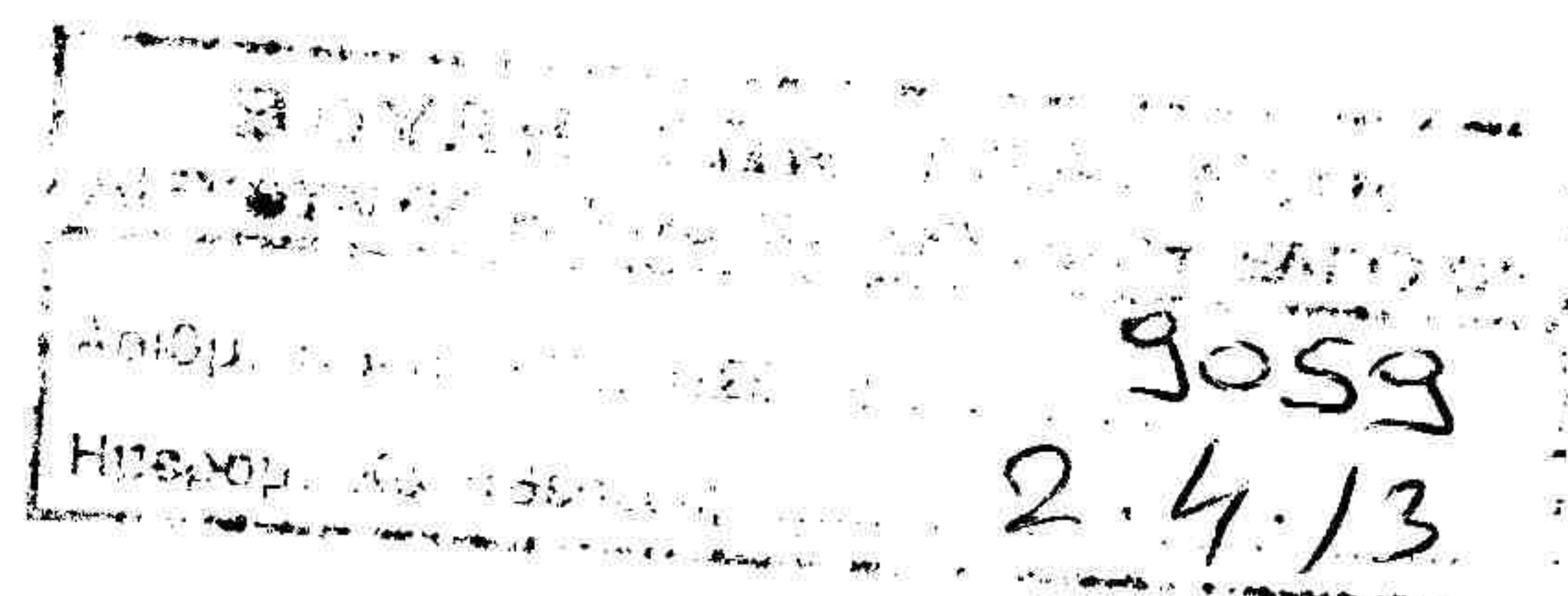

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Δημόσια ακίνητη περιουσία

Υποστηρίζεται από ορισμένους κύκλους, ότι τα δημόσια περιουσιακά στοιχεία της Ελλάδας έχουν χάσει πολύ μεγάλο μέρος της αξίας που απέκτησαν από την μεταπολίτευση και μετά λόγω κακής διαχείρισης των κυβερνήσεων της χώρας από τότε. Η άποψη αυτή ελέγχεται. Το Δημόσιο διαθέτει ακίνητη περιουσία, η αξία της οποίας υπολογίζεται από μελέτες να αγγίζει σχεδόν τα 270 δις. Η αξιοποίησή της μπορεί να συμβάλλει καταλυτικά στην ενίσχυση της ανάπτυξης, που χρειάζεται επείγοντως η ελληνική οικονομία για να μπορέσει η χώρα να βγει από το σημερινό αδιέξοδο. Η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας όμως δεν μπορεί να αποτελέσει λευκή επιταγή. Απαιτεί στόχευση, προτεραιότητες, σχεδιασμό αλλά κυρίως σεβασμό στην προστασία του δημόσιου συμφέροντος. Το σχέδιο που προωθεί η κυβέρνηση δεν είναι σχέδιο αντιμετώπισης της κρίσης, είναι σχέδιο συντήρησής της.

Η όλη διαδικασία αποκρατικοποιήσεων δεν προσφέρει διαβεβαιώσεις ότι θα συμβάλει αποφασιστικά στη μείωση του μεγάλου ποσοστού της ανεργίας και που αποτελεί το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα. Έως τώρα, το όποιο ενδιαφέρον των επενδυτών στρέφεται κυρίως στην εξαγορά σε εξευτελιστικές τιμές δημοσίων οργανισμών και δημόσιας περιουσίας. Κι ενώ με τις συνεχείς περικοπές του ΠΔΕ δημόσιες επενδύσεις έχουν σταματήσει να γίνονται, το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων της κυβέρνησης δεν προχωρά και δεν αποδίδει τα αναμενόμενα. Η πώληση χρυσοφόρων δημόσιων επιχειρήσεων, που δεν επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό, μακριά απέχει από το να συμβάλλει στην τόνωση της απασχόλησης.

Προβάλλεται εντόνως το επιχείρημα, ότι ενώ η πλήρης πώληση ακίνητης περιουσίας σήμερα θα ήταν εγκληματική, η αξιοποίησή της πρέπει να λάβει άλλη πιο «ήπια» μορφή, όπως μέσω του θεσμού της πώλησης της «επιφάνειας», και που καθιερώθηκε γι αυτό το λόγο με το νόμο 3986/2011. Μόνο μέσω «επιφανείας» πρέπει να γίνει η αξιοποίησή της υποστηρίζουν «ειδικοί» για να επανέλθει και πάλι η δημόσια περιουσία στο Δημόσιο προσαυξημένη με τα έργα των επιφανειούχων, με πρόσθετη αξία ή για περαιτέρω αξιοποίηση ή για άλλες δημόσιες χρήσεις. Η πραγματικότητα είναι διαφορετική. Το καθεστώς αυτό συνιστά στην ουσία συμφωνία υπέρ των συμφερόντων των ιδιωτών επενδυτών και κατά των συμφερόντων του Δημοσίου και η οποία επιφέρει πολλά προνόμια υπέρ του αγοραστή. Όσον αφορά στη φορολογία, το δικαίωμα στην πλήρη κυριότητα συνοδεύεται από φορολόγηση επικαρπίας (σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 του νόμου) και που θα είναι κατά πολύ χαμηλότερη προς όφελος του αγοραστή. Επί προσβολής του δικαιώματος του επιφανειούχου σύμφωνα με το άρθρο 24 του νόμου εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του ΑΚ (Αρ.1173) περί προστασίας της κυριότητας, ενώ ο επιφανειούχος μπορεί να παρατείνει με μονομερή δήλωσή του το χρόνο διάρκειας του δικαιωμάτος του μετά τη λήξη της αρχικής διάρκειας.

Έντονο προβληματισμό ακόμα και σε όσους υποστηρίζουν το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, προκαλούν τα χαμηλά τιμήματα με τα οποία παραχωρούνται φιλέτα του Δημοσίου ανά την Ελλάδα, καθώς και η φημολογία περί πολύ χαμηλών προσφορών στους προσεχείς διαγωνισμούς του Ταμείου Ιδιωτικοποιήσεων (ΤΑΙΠΕΔ), όπως του Αστέρρα Βουλιαγμένης.

Σύμφωνα με δημοσίευμα εφημερίδας, τα έσοδα του ΤΑΙΠΕΔ από τις μέχρι σήμερα παραχωρήσεις ακινήτων είναι εξαιρετικά χαμηλά έως μηδενικά, καθώς δεν έχει εισπράξει το σύνολο του ποσού ούτε από ολοκληρωμένους διαγωνισμούς, όπως το Διεθνές Κέντρο Ραδιοτηλεόρασης (IBC) και η Κασσιόπη.

Όσον αφορά τους όρους παραχώρησης των 28 κρατικών κτηρίων, μέσω του διαγωνισμού που προκήρυξε πρόσφατα το ΤΑΙΠΕΔ, προβλέπεται ότι οι αγοραστές θα έχουν έσοδα έως και 750 εκατ. ευρώ τα επόμενα 25 χρόνια από τα ενοίκια και που προβλέπονται να είναι σταθερά. Το Δημόσιο θα εισπράξει πολύ λίγα έσοδα, καθώς αναγκάζεται να παραχωρήσει εμβληματικά κτήρια μέσα σε μια περίοδο πολύ μεγάλης ύφεσης για την αγορά ακινήτων. Κι ενώ θα καταβάλει στον ιδιώτη 30 εκατ. ευρώ κατ' έτος για τα 28 κτήρια, την ίδια στιγμή παραμένουν αναξιοποίητα δεκάδες ιδιόκτητα ακίνητα οργανισμών του Δημοσίου και ασφαλιστικών ταμείων.

MARIA ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Το θέμα της αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας δεν είναι μια εύκολη υπόθεση. Πρόκειται για εξαιρετικά σύνθετο και δύσκολο ζήτημα και αυτός που το θέτει πρέπει να έχει και λογικές απαντήσεις και που προπαντός να ανταποκρίνονται στην οικονομική πραγματικότητα. Είναι πασίγνωστο πως οι κερδοσκόποι προσδοκούν στην διαμόρφωση εξευτελιστικών τιμών στην περιουσία ενός κράτους για να επιπέσουν. Στην Ελλάδα βρήκαν πρόσφορο έδαφος, τα 490 στρέμματα στην Κασσιόπη της Κέρκυρας.

Κανένα σχέδιο ιδιωτικοποιήσεων δεν μπορεί να αποδώσει όσο το χρέος αυξάνει και δεν περιορίζεται. Συνέπεια της εφαρμοζόμενης πολιτικής είναι η χειροτέρευση της δυναμικής του δημόσιου χρέους, με το λόγο του χρέους προς το ΑΕΠ να αναμένεται να φτάσει στο 178% το 2013 από 129% που διαμορφώθηκε το 2009, παρά την αναδιάρθρωση του Μαρτίου και την επαναγορά του Δεκεμβρίου. Η επιβάρυνση της ελληνικής οικονομίας από το βαρύ φορτίο του χρέους μπορεί να αντιμετωπιστεί είτε με ανάπτυξη είτε με περαιτέρω μείωση του χρέους, έτσι ώστε να καταστεί βιώσιμο, ωστόσο όταν η ύφεση βαθαίνει, το χρέος πολλαπλασιάζεται εν συγκρίσει με το ΑΕΠ, η οικονομία συρρικνώνεται οι οικονομικοί δείκτες παίρνουν την κατιούσα και έτσι δημιουργούνται τα σενάρια χρεοκοπίας. Στην υποθετική περίπτωση που αντί για μείωση 25% που είχαμε, ακόμη και το εισόδημα να παρέμενε στάσιμο, τότε το χρέος εκτιμάται ότι θα βρισκόταν χαμηλότερο έως κατά 40% του ΑΕΠ, στο ίδιο δηλ. ποσοστό μετά από το πρώτο κούρεμα τον Μάρτιο του 2012. Ωστόσο, με τη συνεχιζόμενη εμμονή στην ίδια οικονομική πολιτική και η οποία ως αποτέλεσμα έχει να πολλαπλασιάζει αντί να περιορίζει την ύφεση, κανένα «κούρεμα» δεν μπορεί να κάνει το χρέος βιώσιμο.

Με τις νομοθετικές ρυθμίσεις που προωθεί η κυβέρνηση ανοίγει διάπλατα το δρόμο στους ιδιώτες επενδυτές να επενδύσουν αποκλειστικά με τους όρους που εξυπηρετούν το δικό τους συμφέρον. Η κατάρρευση της ελληνικής οικονομίας έχει οδηγήσει σε χειροτέρευση της δυναμικής του δημόσιου χρέους.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Η Εθνική Τράπεζα σε συμφωνία με το ΤΑΙΠΕΔ έχει προκηρύξει ανοικτή διεθνή διαγωνιστική διαδικασία για την εξεύρεση επενδυτή, στο πλαίσιο της σκοπούμενης από κοινού αξιοποίησης περιουσιακών στοιχείων του Ομίλου ΕΤΕ και του ΤΑΙΠΕΔ στη χερσόνησο «Μικρό Καβούρι» της Βουλιαγμένης. Πλήθος σεναρίων κυκλοφορούν για το τίμημα, που θα προσφέρουν οι ενδιαφερόμενοι για ένα ακίνητο, του οποίου η συνολική αντικειμενική αξία προσεγγίζει σχεδόν το 1 δισ. ευρώ, με παράγοντες της αγοράς να εκτιμούν „πως το τελικό τίμημα δεν θα υπερβεί τα 300 εκατ. ευρώ. Ποια η εκτίμηση του υπουργείου; Δημοσιεύματα αναφέρουν, ότι το πωλητήριο 1.078 ακινήτων του ελληνικού δημοσίου μέσω του ΤΑΙΠΕΔ έως το τέλος του 2014 προβλέπεται να αποφέρει έσοδα μόλις 1,6 δισ. ευρώ. Επιβεβαιώνει ή όχι το υπουργείο τις πληροφορίες αυτές; Πως αντιμετωπίζετε το κίνδυνο εκποίησης της δημόσιας περιουσίας, που η παρούσα οικονομική συγκυρία και οι δυσχερείς συνθήκες της αγοράς ελλοχεύουν;

Το πρόγραμμα Sale and Lease Back ακινήτων του Δημοσίου, παρότι είχε εγκριθεί από την Διυπουργική Επιτροπή Αναδιάρθρωσεων και Αποκρατικοποιήσεων, το Μάρτιο του 2009, ποτέ δεν ενεργοποιήθηκε από την τότε κυβέρνηση, κυρίως διότι κρίθηκε, ότι δημιουργεί μια μακροπρόθεσμη οικονομική υποχρέωση του ελληνικού δημοσίου έναντι τρίτων και που θα αποτελούσε βάρος στον προϋπολογισμό και ότι θα συνιστούσε μια μορφή ακριβού δανεισμού για το ελληνικό δημόσιο και με αποδόσεις για το δανειστή, της τάξης του 10%. Κι ενώ αυτά ίσχυαν για την προ κρίσης εποχή και με εντελώς διαφορετικά οικονομικά δεδομένα για τη χώρα, για ποιους λόγους αποφασίστηκε η ενεργοποίηση του προγράμματος αυτού, και μάλιστα υπό τις παρούσες εξαιρετικά δυσμενείς οικονομικές συνθήκες, και πως εκτιμάτε ότι με την συγκεκριμένη αυτή απόφαση εξυπηρετείται το δημόσιο συμφέρον;

Αθήνα, 2 Απριλίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών